

- 2) Czy przepisy art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w związku z art. 25 i art. 4 [ust.] 2 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności i uznanie wyroku skazującego bez faktycznego wykonania kary poprzez osadzenie osoby skazanej w zakładzie karnym w następstwie jej ułaskawienia i zawieszenia wykonania kary zgodnie z prawem państwa wykonującego oraz bez uzyskania zgody państwa skazania w ramach postępowania w sprawie uznania [powodują] utratę przez państwo skazania prawa do wykonania kary zgodnie z art. 22 [ust.] 1 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW?
- 3) Czy art. 8 [ust.] 1 lit. c) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności – na podstawie którego wydano europejski nakaz aresztowania, którego wykonania odmówiono zgodnie z art. 4 pkt 6 [tej decyzji ramowej], przy jednoczesnym uznaniu wyroku, ale bez faktycznego wykonania kary poprzez osadzenie osoby skazanej w zakładzie karnym w następstwie jej ułaskawienia i zawieszenia wykonania kary zgodnie z prawem państwa wykonującego oraz bez uzyskania zgody państwa skazania w ramach postępowania w sprawie uznania – traci swoją wykonalność?
- 4) Czy przepisy art. 4 [pkt] 5 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że wyrok odmawiający wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności i uznający wyrok skazujący na podstawie art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, ale bez faktycznego wykonania kary poprzez osadzenie osoby skazanej w zakładzie karnym w następstwie jej ułaskawienia i zawieszenia wykonania kary zgodnie z prawem państwa wykonującego (państwa członkowskiego Unii) oraz bez uzyskania zgody państwa skazania w ramach postępowania w sprawie uznania, stanowi wyrok skazujący „odnośnie do tych samych czynów” wydany przez państwo trzecie?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte:

- 5) Czy przepisy art. 4 [pkt] 5 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że wyrok odmawiający wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności i uznający wyrok skazujący zgodnie z art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, przy jednoczesnym zawieszeniu wykonania kary zgodnie z prawem państwa wykonującego, stanowi „wyrok aktualnie wykonywany”, jeżeli dozór osoby skazanej jeszcze się nie rozpoczął?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. 2008, L 327, s. 27).

(²) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Pontevedra z dnia 25 maja 2022 r. – Maersk A/S/Allianz Seguros y Reaseguros SA

(Sprawa C-345/22)

(2022/C 368/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Pontevedra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maersk A/S

Druga strona postępowania: Allianz Seguros y Reaseguros SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada zawarta w art. 25 rozporządzenia nr 1215/2012 (¹), zgodnie z którą nieważność umowy dotyczącej jurysdykcji powinna zostać zbadana zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, któremu strony przyznały jurysdykcję, obejmuje – w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym – kwestię ważności objęcia tą klauzulą osoby trzeciej niebędącej stroną umowy, w której klauzula ta została zawarta?

- 2) Czy w przypadku przeniesienia konosamentu na osobę trzecią, będącą odbiorcą towarów, która nie była stroną umowy zawartej pomiędzy załadowcą a przewoźnikiem morskim, przepis taki jak art. 251 Ley de Navegación Marítima (ustawy o żegludze morskiej), który w celu nadania klauzuli skuteczności względem osoby trzeciej wymaga, aby klauzula dotycząca jurysdykcji była negocjowana „indywidualnie i odrębnie”, jest zgodny z art. 25 rozporządzenia nr 1215/2012 i z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dokonującym jego wykładni?
- 3) Czy zgodnie z prawem Unii Europejskiej dopuszczalne jest, aby ustawodawstwo państw członkowskich określało dodatkowe przesłanki ważności w celu nadania klauzulom dotyczącym jurysdykcji zawartym w konosamentach skuteczności względem osób trzecich?
- 4) Czy przepis taki jak art. 251 Ley de Navegación Marítima (ustawy o żegludze morskiej), który stanowi, że wstąpienie do umowy osoby trzeciej będącej posiadaczem ma miejsce jedynie częściowo, z wyłączeniem klauzul dotyczących jurysdykcji, oznacza wprowadzenie dodatkowej przesłanki ważności tych klauzul sprzecznej z art. 25 rozporządzenia nr 1215/2012?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Pontevedra z dnia 25 maja 2022 r. – Mapfre España Compañía de Seguros y Reaseguros SA/MACS Maritime Carrier Shipping GmbH & Co.

(Sprawa C-346/22)

(2022/C 368/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Pontevedra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mapfre España Compañía de Seguros y Reaseguros SA

Druga strona postępowania: MACS Maritime Carrier Shipping GmbH & Co.

Pytania prejudycjalne

Stan faktyczny i uzasadnienie są zasadniczo analogiczne do stanu faktycznego i uzasadnienia w sprawie stanowiącej punkt odniesienia (C-345/22), a pytania pytanie prejudycjalne są w obu sprawach identyczne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Pontevedra z dnia 25 maja 2022 r. – Maersk A/S/Allianz Seguros y Reaseguros SA

(Sprawa C-347/22)

(2022/C 368/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Pontevedra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maersk A/S

Druga strona postępowania: Allianz Seguros y Reaseguros SA

Pytania prejudycjalne

Stan faktyczny i uzasadnienie są zasadniczo analogiczne do stanu faktycznego i uzasadnienia w sprawie stanowiącej punkt odniesienia (C-345/22), a pytania pytanie prejudycjalne są w obu sprawach identyczne.